

Národní školy II.: ostatní kultury

8. hodina

„jaro národů“

„jaro národů“ (romantismus) = hnutí, které hledalo identitu obyvatel v Evropě v 19. stol. po revoluci v roce 1848

- romantismus = hnací síla tohoto hnutí
- země bez státní samostatnosti, parlamentu, vlády... byly postaveny do situace, kdy se mohly podrobit a přijmout tradici a kulturu silnějšího státu, nebo musely bojovat o vlastní národnost
- v české a ruské hudební kultuře, Skandinávii... se objevily natolik výrazné skladatelské zjevy, které položily základy národní hudbě a zajistily jí další budoucnost
- v jiných hudebních kulturách (ostatní severské státy, některé slovanské národnosti, Maďarsko...) nastal rozvoj později, často až počátkem 20. stol.
- v některých neexistuje prototyp „národní hudby“ dodnes
- v praktickém životě jde zvl. o:
 - založení reprezentativních institucí (divadla, koncertní sítě aj.)
 - založení tradice hudebního vzdělávání
 - existence prototypu národního hrdiny/významného historického období/..., jehož život/průběh/... by bylo možné dramaticky ztvárnit nejlépe v útvaru opery
 - existence umělců-intelektuálů a osobností s hudebním talentem natolik silným, aby byla jejich díla konkurenceschopná

Dělení evropských jazyků (výběr)

- rodina indoevropských jazyků
 - italické jazyky
 - románské jazyky
 - záporománské jazyky
 - portugalština, španělština
 - východorománské jazyky
 - italština, rumunština
 - germánské jazyky
 - západogermánské jazyky
 - němčina, nizozemština, lucemburština, angličtina, skotština
 - severogermánské jazyky
 - švédština, dánština, norština, islandština
 - slovanské jazyky
 - západoslovanské jazyky
 - čeština, slovenština, polština
 - východoslovanské jazyky
 - běloruština, ukrajinština, ruština
 - jihoslovanské jazyky
 - slovinština, srbština, bulharština, chorvatština
 - baltské jazyky
 - lotyština, litevština
 - rodina uralských jazyků
 - ugrofinské jazyky
 - maďarština
 - fínsko-permské jazyky
 - estonština, finština

• rodina indoevropských jazyků - pokračování

2. SLOVENSKÁ NÁRODNÍ ŠKOLA

- síle zázeňi rakouské a maďarské státny
- Prešpurk/Bratislava - geografické centrum, blízkost Vídně → dobré podmínky pro pěstování hudební kultury X zdaleka ale ne takový význam jako Praha
- významnou koncertní činnost produkoval od 1833 Církevní hudební spolek (Hummel, Beethoven, Wagner, od 70. let zvl. duchovní tvorbu Liszta)
- velký vliv pedagoga Vítězslava Nováka
- sbírky slovenských lidových písní
 - Ján Kollár + Pavol Jozef Šafárik: *Písně světské slovenského lidu v Uhřích* (nenotované, 1823 a 1827 v Pešti)
 - Ján Kollár: *Národné zpievanky, čili Písně světské Slováků v Uhrách jak pospolitého lidu, tak i vyšších stavů, sebrané od mnohých, v pořádek uvedené, vysvětlením opatřené a vydané* (1834 a 1855 v Budě)
 - 1880 - 1926 notovaná edice (18 sešitů ve 3 dílech) *Slovenské spevy* - přes 200 nápěvů

• nebezpečí pro sousední státy: panstavismus a austroslavismus

- Ján Kadavý (1810 - 1883) - učitel, skladatel (zvl. sborová tvorba), autor vlasteneckých básní a 1. slovenské čítanky, sběratel slovenských lidových písní → *Malý spevák čili stručný návod ku spevu pre slovenské národné školy*
- Ľudovít Štúr (1815 - 1856) - kodifikace slovenštiny jako národního jazyka X Kollárova myšlenka slovanské jednoty
- skladatelé svébytného slovenského státu až později, tj. generace Suchoně, Moyzese a Cikkera
- zpěvokoly
 - ovládaly hudební život a hudební vkus v Horním Uhersku
 - interpretovali upravené lidové písně, které pro ně psali tzv. věnečkáři
 - folklórní inspirační ideál X záliba v kýčovité vlastenecké poetice, nízká úroveň hudebně technických nároků

Ján Levoslav Bella (1843 - 1936)

• jediný pokus o začlenění slovenské národní hudby

- původně teolog, hudební vzdělání ve Vídni u Simona Sechtera
- úpravy lidových písní zvl. v 60. a 70. letech → citace (některé smyčcové kvartety) → nepochopení pojmu „národní hudba“
- publikační činnost, např. *Myšlienky o národnej slovenskej hudbe*
- snažil se proniknout do českého kulturního prostředí, publikoval své zásadní úvahy v českém tisku (Dalibor 1869 a Hudební listy 1871) → udržování povědomí o „významném slovenském skladateli“
- na Slovensku patrioticky vyzdvihován jako skladatel evropského formátu
- 1873 státní stipendium pro studijní cesty, podporován Lisztem
 - vlivem Wagnera a Smetany zájem o světskou hudbu

- 1873 v Praze
 - seznámení se Smetanovým dílem
 - některá díla zde premiéroval (např. symfonickou báseň *Osud a ideál*, 1874, oceněno Z. Fibichem) → začínající povědomí o linii Smetana - Dvořák - Fibich - Bendl - Bella
- usazení v Rumunsku, opera *Kovář Wieland* - na německé libreto podle námětu Wagnera
- od 1921 ve Vídni, 1928 návrat na Slovensko
- syn Rudolf skladatel a dirigent, vnučka Dagmar (1920 - 1999) koncertní klavíristka a pedagožka
- dnes považován za předchůdce slovenské hudební moderny

Dílo

- těžiště: duchovní hudba (katolická i evangelická): *Staroslovenský otčenáš*, *Hospodine, pomiluj ny*, *Ejhle, kněz veliký*, *mše* aj. - souviselo s všeobecným romantickým přesvědčením, že „vyšší moc“ je zodpovědná za blaho národa
- *klavírní sonáta b-moll*, smyčcové kvartety
- zhudebnil mnoho básní Elišky Krásnohorské
- za posledního pobytu na Slovensku (od 1828) mnoho písní a sborů (i na německé texty)

Mikuláš Moyzes (1872 - 1944)

- předchůdce slovenské moderny
- autor několika učebnic (hudby, slovenského jazyka, zeměpisu aj.), upravovatel lidových písní
- významný pedagog

Viliam Figuš-Bystrý (1875 - 1937)

- sběratel lidových písní (i maďarských aj.), od 1904 vydával *Slovenských ľudových písní s klavírným sprievodom*
- zakládajícím členem Spolku slovenských umelcov

Mikuláš Schneider-Trnavský (1881 - 1958)

- autor umělé slovenské písně, z nichž některé zlidověly
- studia v Budapešti (zde jeho spolužák Zoltán Kodály), ve Vídni a v Praze
- zakladatel hudební akademie v Bratislavě 1949, inspektor hudebních škol
- do konce života činný jako pedagog, aktivně se podílel na formování hudebního života na Slovensku
- dílo: zvl. úpravy lidových písní, sbory, umělé písně, duchovní díla

3. POLSKÁ NÁRODNÍ ŠKOLA

- národní cit a pocit národní přislušnosti zřejmě nejsilnější ze všech slovanských národů
- pod nadvládou ruského impéria, situace „uvolnění“ a „nátlaku“ se proměňovala podle aktuálních vítězství politických demonstrací, povstání...
 - moment liberalizace: nejvíce období po smrti cara Mikuláše I. 1855 → prosperita hudebních spolků (např. Institut hudby a deklamace, založ. 1821)
 - moment utužení: např. polistopadové povstání 1830 (viz Chopin) → zavření Institutu a Varšavské univerzity, dále povstání v roce 1863
- formy cenzury: stahování polských operních titulů ze scény (např. Moniuszkova *Halka*), nucení zpěváků působit v italských produkcích, zákaz jejich účinkování na charitativních koncertech mimo operu, odebrání penzí umělcům a stipendií začínajícím studentům
- založení prvního hudebního periodika *Ruch muzyczny*
- Varšavská filharmonie založena až 1901

Henryk Chopin (1818 - 1849)

Stanisław Moniuszko (1819 - 1872)

- studia skladby na Singakademie v Berlíně, poté ve Varšavě na konzervatoři, usadil se ve Vilniusu
- časté cesty do Petrohradu (zde jeho žákem Kjuj), kde byly jeho opery úspěšné
- úspěch oper (*Halka*) → místo učitele na varšavské konzervatoři, žáci: Zygmunt Noskowski, Henryk Jarecki aj.
- 1860 umělecká cesta do Paříže
- národností Polák, ale vnímán jako zakladatel národní hudby také v Bělorusku a Litvě

- **dílo:**

- *Tři písně* - na slova Mickiewicze, rané dílo → zajistilo další skladatelské úspěchy
- *Śpiewnik domowy* - cca 270 písní s klavírním doprovodem
- opera *Halka* (1848, 2. verze 1858)
 - považovaná za první polskou národní operu, po provedení 2. verze hrána cca 500x → Moniuszko národním hrdinou (!)
 - úspěch také v Rusku (Moskva, Petrohrad), v Praze uvedená 1868 pod Smetanovou taktovkou
- opera *Hrabina* (*Hraběnka*, 1860)
 - satira na pofrancouzštěnou polskou aristokracii
- opera *Straszny dwor* (1865)
 - mnoho metafor a narážek na politickou situaci v roce 1863 → stažena z repertoáru
- balety, komorní tvorba, písně, chrámová hudba (mše, requiem) aj.

Henryk Wieniawski (1835 - 1880)

- skladatel, houslista, koncertující virtuóz, dlouhodobě působil u carského dvora v Petrohradě
- poté profesor bruselské konzervatoře
- skladby pro smyčcové nástroje - podle Paganiniho vzoru
- zvl. 2 koncerty pro housle: fis-moll, op. 14, d-moll, op. 22 (1862)

Włodysław Żeleński (1837 - 1921)

- studia v Praze, klavíru u Al. Dreyschocka → kontakty s českým hudebním životem, autor několika sborů na české texty
- ředitelem krakovské konzervatoře
- autor polských historických oper

Zygmunt Noskowski (1846 - 1909)

- skladatel, žák Stanisława Moniuszka, klavírista
- pedagog na varšavské konzervatoři (1881 - 1902 i její ředitel) - žák mj. Karol Szymanowski

4. MAĎARSKÁ NÁRODNÍ ŠKOLA

střední tradice maďarské opery a divadlnictví

- první opera v maďarštině už 1793
- 1812 v Pešti otevřeno Královské městské divadlo (německé)
- 1837 otevřeno Národní divadlo (maďarské)
 - vedl Ferenc Erkel, významná instituce pro maďarský hudební život, němečtí zpěváci nežádáni
 - prováděná díla F. Erkela:
 - hra *Hunyadi László* (1844) - námětově předjímá revoluci v roce 1848, píseň *At' žije náš král, at' žije vlast! László je velký král zlidověla*
 - opera *Bánk bán* (1861) - do národního povědomí přešla árie *Domovino, domovino, ty jsi mé všechno!*
- po rakousko-uherském vyrovnání 1867 Budapešť rezidenčním městem Uherského království → sídlo elity a zbohatlíků: pěstování kultury a zábavy X odlišné (osobní) zájmy → opera v úpadku (v čele např. Artur Nikisch, Gustav Mahler aj.)

Ferenc Liszt (1811 - 1886)

Ferenc Erkel (1810 - 1893)

- zakladatel maďarské národní opery (!), tvůrce maďarské národní hymny (text: *Hymnus Ference Kölcseye*)
- studia v dnešním Rumunsku a Bratislavě
- od 1838 trvale v Budapešti (dirigent)
- zakladatel Filharmonické společnosti 1853
- v operní tvorbě ovlivněn Rossinim + prvky maďarské lidové hudby
- nejvýznamnější opery: *Hunyadi László*, *Bánk bán*

5. NÁRODNÍ ŠKOLY SKANDINÁVSKÝCH STÁTŮ

Dánsko

- Niels Wilhelm Gade (1817 - 1890)
- Carl Nielsen (1865 - 1931)

Norsko

- Johann Severin Svendsen (1840 - 1911)
- Rikard Nordraak (1842 - 1866)
- Edvard Hagerup Grieg (1843 - 1907)
- Christian August Sinding (1856 - 1941)

Finsko

- Jean Sibelius (1865 - 1957)

SVENDSEN
NORDRAAK
GRIEG

SINDING

GADE
NIELSEN

SIBELIUS

Skandinávie - „hrdí dědicové Vikingů“

- odlišnost od evropských center, nezatměna severská příroda ⇒ výrazné národní prvky
- krátká tradice národní hudby, národnostní snahy opožděně oproti střední Evropě. Významný byl kulturní a jazykový charakter, méně politické otázky
- dva proudy: vliv Německa (studia, Schumann, Mendelssohn) X návaznost na tradici, zejm. Gótové (jižní Švédsko) - vznik historizující poezie = inspirační zdroj pro hudbu
- hlavní buřič a buditel (norského) národního vědomí: Bjørnstjerne Bjørnson
- literatura - zdroje:
 - Hans Christian Andersen (Dánsko, 1805 - 1875)
 - Henrik Ibsen (Norsko, 1828 - 1906)
- geografický problém: specifický národnostní charakter X obecně skandinávský (severský) charakter
- Norsko nezávislé na Dánsku od 1814
- spojení Švédska a Norska až do 1905

Dánsko

Jonas Peter Emlius Hartmann (1805 - 1900)

- varhaník, dirigent, pedagog na kodaňské Královské hudební konzervatoři
- autor populární opery *Kristýnka* (1846, uvedena i ve Výmaru)
- velké množství vokálních a varhanních kompozic, symfonická hudba
- významem nepřesáhl oblast severských států
- jeho dcera ženou Gadeho

Niels Wilhelm Gade (1817 - 1890)

- původně houslista v Kodani
- polovina 40. let do Lipska - studia u Mendelssohna a Schumanna
- na pozvání Mendelssohna dirigent v Gewandhausu (Lipsko), po jeho smrti 1847 na jeho místo
- od 1849 v Kodani
 - ústřední postava hudebního života
 - založil stálý orchestr a sbor, ředitelem kodaňské hudební akademie
- inicioval národní romantické hnutí, které mělo vliv na další generace skladatelů
- od 60. let ho zastiňuje nová generace (jeho žák a Nielsen a zvl. Grieg)
- dílo
 - vliv Mendelssohna v kombinaci s dánskou a skandinávskou lidovou hudbou
 - 8 symfonií, komorní tvorba, skladby pro housle

Asger Hamerik (1843 - 1923)

- žák Gadeho a Hartmanna, dále studia v Berlíně a Paříži - zde u Berlioze
- zvl. symfonik: 8 symfonií, z nichž 1 není dochovaná, nejznámější:
 - č. 6 *Symphonie spirituelle* - pro smyčcový orchestr (1897)
 - č. 7 *Chorsinfonie* - pro mezzosoprán, sbor a orchestr (1898)

Carl Nielsen (1865 - 1931)

- nejvýznamnější symfonickou tvorbou - vychází z Brahmse + individuální styl
- žák Gadeho, houslista královské kapely v Kodani, poté její dirigent
- využívá elementární rytmiku a tonální systémy, spadající už do následujícího století → jeden ze zakladatelů dánské hudební moderny
- Dílo
 - 2 symfonické básně: *Sagadróm (Pohádkový sen, 1907 - 1908)*, *Pan a Syrinx (1917 - 1918)*
 - biblické a komorní opery, smyčcové kvartety
 - 6 symfonií:
 - č. 1 g-moll (1890 - 1892)
 - č. 2 *Čtyři temperamenty* (1901 - 1902)
 - č. 3 *Sinfonia espansiva* (1910 - 1911)
 - č. 4 *Neuhasitelná* (1914 - 1916)
 - č. 5 (1921 - 1922)
 - č. 6 *Sinfonia semplice* (1924 - 1925)

Švédsko

- ve větších městech hudební společnosti
- symfonický orchestr založen až 1900

Franz Adolf Berwald (1796 - 1868)

- dlouhá rodinná hudební tradice, otec houslista v Královském operním orchestru
- 1818 založil Musikalisch journal
- od 1841 ve Vídni - až zde skladatelsky úspěšný, začíná komponovat symfonie
- anticipoval romantismus: plynulé přechody mezi jednotlivými větami, asymetrické uspořádání vět aj.
- dílo: zvl. 5 symfonií (jen 4 jsou číslované), další orchestrální a komorní hudba (klavírní tria, smyčc. kvartety), 3 opery, 2 operety

Johann Sebastian Bach (1685 - 1750)

- zvl. písně (přes 200), známé symfonie (zvl. č. 1 C-dur a č. 2 D-dur), opera *Rebelové*
- přítel Mendelssohna

Johan August Söderman (1832 - 1876)

- zřetelné prvky švédské lidové hudby v jeho tvorbě

Tor Aulin (1866 - 1914)

- houslista, člen 1. profesionálního kvarteta ve Švédsku (založil 1887)
- dílo: zvl. skladby pro housle
- dirigent v Göteborgu

Hugo Alfvén (1872 - 1960)

- také malíř, v tvorbě využití folklóru

Norsko

Ole Bull (1810 - 1880)

- houslista - virtuóz, koncertní světové turné, velmi ceněn R. Schumannem
- vydal sbírku lidových písní upravenou pro klavír (1852)
- založil Společnost pro rozvoj národní literatury a hudby (1859)
- v tvorbě silné národní prvky (hardangská fidula, lidový tanec slåtter)

Rikard Nordraak (1842 - 1866)

- autor norské národní hymny (1864, autor textu jeho bratranec)
- zemřel na tuberkulózu → na jeho památku vznikl Griegův smuteční pochod

Frédéric Grieg (1843 – 1907)

- z hudební a kulturně založené rodiny, od dětství kontakty s hudbou a hudební společností
- první vzdělání od matky (vynikající amatérská klavíristka), na přímluvu Bulla na lipskou konzervatoř - žák Moschelese, Hauptmanna a Reineckeho
- 1863 v Kodani žák Gadeho
- od 1866 v Norsku, usadil se v Oslu
- zpočátku v kompozici vliv Mendelssohna a Schumanna, rozhodující pro jeho tvůrčí činnost:
 - 1864 na venkově nedaleko rodného města Bergen
 - 1865 setkání s Nordraakem
 - národní (tj. norské) romantické zaměření, velký vlastenec a republikán, založil spolek Euterip pro pěstování skandinávské hudby
 - studium folklóru → četné úpravy pro klavír
- velmi si ho vážil Liszt (několikeré setkání)
- v Praze velký ohlas, návštěva 1903 a 1906, dirigoval koncerty svých děl, přátelství s A. Dvořákem

Dílo:

- největší inspirace: norská příroda a norská lidová hudba
- vynikající interpret - všechny své skladby byl schopen zahrát a dirigovat
- nevytvořil žádné celistvé rozsáhlejší dílo (žádná opera, jediná symfonie)
- mistr drobných komorních a intimních skladeb
- klavírní
 - *Balada g-moll* - variace na lidovou píseň
 - 66 lyrických klavírních kusů v 10 sešitech
 - humoresky, romance, balady
- orchestrální
 - *klavírní koncert a-moll*, op. 16 (1868)
 - *Z časů Holbergových, suita ve starém slohu pro smyčcový orchestr*
 - scénická hudba k divadelním hrám, zvl. k Ibsenovu *Peer Gyntovi*
 - dramatická báseň ve verších z roku 1867 Ibsena podle pohádky Petera Christena Asbjørnsena, Grieg je autor hudby
 - ke scénickému provedení
 - titulní hrdina Peer Gynt zobrazuje povahové stránky norského lidu
 - Grieg vytvořil 2 orchestrální suity (1874 a 1875), z 1. suity známé zvl. *Ranní nálada* (1. část) a *Ve službě krále hor* (4. část)
 - s Ibsenem dlouhodobá spolupráce
- komorní
 - skladby pro smyčcové nástroje (*smyčcový kvartet g-moll* - hrálo České kvarteto), sonáty pro housle a klavír
- jeho práce s harmonií zaujala impresionisty (Ravel, Debussy)

Edvard Grieg (1843 - 1907)

- houslista a klarinetista, spolu s Griegem propagoval norskou hudbu → spolu s ním považován za zakladatele norské národní hudby
- studia v Lipsku, působil v Oslu, Paříži aj.
- 1883 - 1908 dvorní kapelník v Kodani
- zvl. symfonická hudba (*houslový koncert, Norská rapsodie* aj.)

Christian Sinding (1856 - 1941)

- studia v Lipsku, Drážďanech, Mnichově, Berlíně
- 4 symfonie, klavírní koncert, klavírní kvintet, další komorní skladby
- nejznámější klavírní: *Rašení jara* - přesah do impresionismu
- opera *Svatá hora* (1914)

Finsko

- vliv německého tanečského tlesání → kompozice v germánském stylu
- od 1809 součást Ruského carství, nezávislost až 1917
- literární zdroj: finská epická báseň *Kalevala*

Martin Wegelius (1846 - 1906)

- založil helsinskou hudební akademii (1882)
- učitel Sibelia

Robert Kajanus (1856 - 1933)

- 1882 v Helsinkách založil první stálý orchestr

- v Helsinkách žák Wegeliuse, dále studia v Berlíně a ve Vídni
- symfonik - pod vlivem Brucknera a ruských symfoniků
- z Norska umělecké turné po Evropě i USA (dirigent) - zde si svými skladbami získal velké jméno, velké festivaly z jeho děl také v Anglii, uznání jeho díla v USA
- konec 20. let - přestal komponovat (nedokončil 8. symfonii)
- dílo
 - zvl. programní skladby a symfonie
 - inspirace finského eposu *Kalevala*
 - 7 symfonií - vzor Bruckner a Čajkovskij
 - 11 symfonických básní
 - vokální symfonie *Kullervo* (1892) - inspirace eposem *Kalevala*
 - *En Saga* (1892)
 - *Finlandia* (1899)
 - *koncert pro housle a orchestr d-moll* (1903) - jeho nejpopulárnější skladba
 - jediná opera *Panna ve věži* (1896)
 - významnější než opery jsou jeho činoherní hudby

6. ANGLICKÁ NÁRODNÍ ŠKOLA

John Stenius (1857 - 1924)

- otec varhaník a hudební nástrojař, sám houslista a dirigent, v kompozici autodidakt
- konec 70. let: dirigent a pedagog (znalosti doplňoval samostudiem)
- dílo
 - nejvýznamnější oblast: kantáta a oratorium
 - další: *smyčcový kvartet e-moll*, *Sonáta pro housle a klavír e-moll*
 - impresionistické: variace *Enima* (1899)
- za zásluhy jmenován Ministrem královské hudby 1924
- navazuje na G. F. Händela, ale v duchu romantismu

Gustav Holst (1874 - 1934)

- hornista, skladba v tendencích pozdního romantismu, později vlastní styl (vliv Ravela, Stravinského a hinduismu)
- impresionistické tendence: *Planety* (1914 - 1917) - orchestrální suita
- blízký přítel: Ralph Williams

7. ITALSKÁ NÁRODNÍ ŠKOLA

Giuseppe Verdi (1813 - 1901)

- národnostní odkaz nejen v operním díle, také politicky angažován:
 - poslanec prvního italského parlamentu
 - stal se symbolem Itálie, která se osvobozovala z rakouské nadvlády
- více viz 12. hod.

7. Další kultury

LITVA:

Mikalojus Konstantinas Ciurlionis (1875 - 1911)

- litevský sbormistr, varhaník, malíř
- hudební studia v Lipsku, malířství ve Varšavě
- zasloužil se harmonizaci litevských národních písní
- organizoval výstavy litevského umění ve Vilniusu
- známý více jako malíř

UKRAJINA:

Taras Hryhorovych Shevchenko (1814 - 1961)

Mykola Vitaliyovych Lysenko (1842 - 1919)

- vzdělání od českých emigrantů, studoval v Lipsku a v Rusku u N. A. R.-Korsakova
- považován za zakladatele ukrajinské národní hudby, dal základy ukrajinské hudební folkloristice
- v kompozici vychází z lidových písní

Levko Mykolajovych Revutskyi (1886 - 1977) - spíše představitel pozdního romantismu

CHORVATSKO

Vatroslav Lisinski (1819 - 1854)

- hudební studia v Praze: konzervatoř (u Kittla) a varhanická škola
- opera *Porin* (1851) - 1. opera v chorvatštině

Ivan Zajc (1832 - 1914)

- dirigent, autor více než 1200 děl různých žánrů
- operní skladatel - opera *Nikola Šubić Zrinski* (1876) považovaná na 1. národní chorvatskou operu

SRBSKO

Kornelie Stanković (1831 - 1865)

- skladatel a klavírista, studia ve Vídni u Sechtera
- hlavní význam: úprava srbských lidových písní

Stevan Mokranjac (1856 - 1914)

- jeden ze zakladatelů srbské národní hudby
- studia v Mnichově, Římě, Lipsku
- dílo: sborové skladby na slova a nápěvy lidových písní, sborová a duchovní tvorba

GRUZIE

Zacharij Petrovič Paliašvili (1871 - 1933)

- žák Tanějvea v Moskvě, sám učitel ve Tbilisi
- zakladatel gruzínské národní hudby, sběratel lidových písní

ČESKÁ NÁRODNÍ ŠKOLA

- František Škroup (1801 - 1862) - viz 3. hod.
- Pavel Křížkovský (1820 - 1885) - viz 3. hod.
- Bedřich Smetana (1824 - 1884) - viz 4. hod.
- Antonín Dvořák (1841- 1904) - viz 6. hod.
- Zdeněk Fibich (1850 - 1900) - viz. 10. hod.
- Josef Bohuslav Foerster (1859 - 1851) - viz 10. hod.
- Vítězslav Novák (1870 - 1949) - viz 10. hod.
- Josef Suk (1874 - 1935) - viz 10. hod.
- Otakar Ostrčil (1879 - 1935) - viz 10. hod.

FRANCOUZSKÁ NÁRODNÍ ŠKOLA

- Charles-François Gounod (1818 - 1893) - viz 12. hod.
- César Franck (1822 - 1890) - viz 7. hod.
- Charles Camille Saint-Saëns (1835 - 1921) - viz 7. hod.
- Georges Bizet (1838 - 1875) - viz 12. hod.
- Gabriel Fauré (1845 - 1924) - viz 12. hod.

Literatura

- BOKLESOVA, Zdenka. *Dejiny slovenskej hudby*. Bratislava: Vydavateľstvo Slovenskej akadémie vied, 1957, s. 217-339
- <https://mistri.muzikus.cz/>